

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.031 van 7 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 10 februari 2007.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op het tegensprekelijke uitstel van de behandeling van de zaak naar de terechtzitting van 8 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Verweerder legde ter terechtzitting van 18 maart 2009 een stuk neer getiteld "Subject Related Briefing, Ingoesjetie, Veiligheidssituatie in Ingoesjetie" dd. 21/01/2009 en overhandigde een exemplaar ervan aan verzoeker.

Teneinde verzoeker toe te laten zijn verweer met betrekking tot dit stuk voor te bereiden, werd de behandeling van de zaak uitgesteld naar de terechtzitting van 8 april 2009.

Niettegenstaande dit uitstel, stelt de Raad vast dat bovenvermeld stuk dateert van 21 januari 2009 en verweerder niet aannemelijk maakt dat hij dit stuk niet eerder in de procedure kon voorleggen, zoals vereist door artikel 39/76, §1, derde lid, 3° van de voormelde wet van 15 december 1980.

De Raad laat dit stuk dan ook buiten beschouwing.

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift tot voortzetting van 7 februari 2007 een schending aan van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.2. De Raad merkt op dat de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, tot doel heeft de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

3. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

"Tijdens dit gehoor verklaarde u dat u een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine bent met propiska in Ingoesjetië.

U werd geboren in Grozny en volgde daar ook uw middelbaar onderwijs.

Aan het begin van de eerste Tsjetsjeense oorlog in 1994 verhuisde u samen met uw moeder naar Moskou.

Toen de sfeer daar grimmiger werd in 1999 vestigde u zich in Ingoesjetië waar u reeds sinds 1995 geregistreerd was.

U ging er aan de slag in het computerbedrijf Argo-Service en werd daar in het najaar van 2000 benaderd door (A. L.) in verband met de oprichting van een computercentrum. U gaf uw ontslag bij Argo-Service en stapte in februari 2001 mee in het project "Karabulak Center". Het gebouw waar de firma was gevestigd bood ook onderdak aan de mensenrechtenorganisatie "Vereniging voor Russisch-Tsjetsjeense Vriendschap" die geregeld gebruik maakte van jullie internetdiensten om informatie op te sturen naar de verboden website Kavkaz Center.

Enkele maanden na de opstarting van het bedrijf werden jullie opgezocht door een politieman die familie was van de eigenaar van het gebouw en eiste dat jullie de zaak zouden opdoeken. Toen de eigenaar de huurprijs verhoogde, waren jullie genoodzaakt om een nieuw onderkomen voor de firma te zoeken.

Onder het waakzaam oog van de wijkagent openden jullie in het nieuwe kantoor een internetcafé.

In september 2001 werd het bedrijf zonder bevelschrift enkele dagen verzegeld.

Drie maanden later viel de politie opnieuw binnen en werden alle aanwezige medewerkers en enkele klanten opgepakt omdat tijdens een huiszoeking pamfletten tegen de president waren gevonden. Na tussenkomst van hun familie, mochten zij beschikken.

Omdat uw moeder bang was, staakte u uw activiteiten bij Karabulak Center en trad u opnieuw in dienst bij Argo-Service.

U bleef echter contact onderhouden met de mensen van het computercentrum, ook toen u in 2003 naar Nazran verhuisde. Toen uw ex-collega (R.) u voorstelde om zijn website Magas.ru op uw naam te registreren, stemde u dan ook graag in.

Eén voor één kwamen uw vrienden echter in de problemen. In december 2003 werd een eerste medewerker, (B. M.), opgepakt. Drie maanden later verdwenen (T. T.) en (T. Y.). (A. L.) werd in maart 2004 aangehouden door de FSB en pas vrijgelaten nadat hij beloofde samen te werken met deze dienst. In maart 2005 werd opnieuw een ex-collega ontvoerd.

Op 5 maart 2005 werd u zelf meegenomen door gemaskerde mannen in uniform. U werd hardhandig ondervraagd over uw ex-collega's en de website Magas.ru. Nadat u had beloofd om de informatie te verzamelen, werd u vrijgelaten.

Niet van plan deze belofte na te komen, dook u onder en bereidde u uw vlucht voor. Een tweetal maanden later verliet u de Russische Federatie en op 2 juni 2005 kwam u in België aan. Daar vroeg u onmiddellijk het statuut van vluchteling aan."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

4. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5.1. De motivering van de bestreden beslissing vangt aan als volgt:

"De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt door een aantal vaststellingen op ernstige wijze ondermijnd.

Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over de datum van uw arrestatie.

Terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde dat u op 5 april 2006 werd opgepakt (dvz, p. 9), was u er tijdens uw interview in dringend beroep van overtuigd dat uw arrestatie op 5 maart gebeurde.

Na confrontatie wierp u tegen dat het mogelijk is dat u zich van maand vergiste, maar deze repliek gaat omwille van twee redenen niet op.

Vooreerst mag van u verwacht worden dat als u op de problemen van uw vrienden een maand kan zetten, dat u dan ook uw eigen vervolging perfect in de tijd kan plaatsen.

Ten tweede is het pas nadat de Dienst Vreemdelingenzaken in de beslissing tot weigering van verblijf argumenteerde dat het tijdsbestek tussen uw arrestatie en uw aankomst in België niet klopt, dat u het incident een maand vervroegde."

5.2. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift *"dat hij een slechte oriëntatie in de tijd heeft"* en *"dat het in zijn land van herkomst niet zo de gewoonte is om exacte data te onthouden"*. Hij meent dat het hier dan ook *"eerder een vergissing dan een tegenstrijdigheid"* betreft. Hij stelt *"bij wijze van voorbeeld dat hij zich ook van maand vergist heeft bij het verlengen van zijn oranje kaart, waardoor hij een maand zonder steun heeft geleefd"*.

5.3. De Raad stelt vast dat de tegenstrijdige verklaringen sub. 4.1. steun vinden in het administratief dossier.

Verzoeker geeft er geen plausibele verklaring voor.

Immers, kan in redelijkheid worden verwacht dat bepalende ervaringen in iemands leven, indien ze op de waarheid berusten, dermate in zijn geheugen gegrift staan, dat deze persoon daar in een later stadium nog een coherente en gedetailleerde beschrijving van kan geven.

In de bestreden beslissing wordt daarnaast terecht opgemerkt dat verzoeker de problemen van zijn beweerde vrienden wel op coherente wijze in de tijd kon plaatsen.

De vaststelling dat verzoeker zich tegensprekt over de belangrijkste gebeurtenis in zijn asielrelaas, doet de geloofwaardigheid van dit relaas teniet.

5.4. De motivering van de bestreden beslissing vervolgt:

“Verder is het niet aannemelijk dat u niet wist dat er in maart 2004 een protestmanifestatie georganiseerd werd tegen de verdwijningen van jonge mannen, waaronder uw gewezen collega's (cgvs tg, p. 7).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage is gevoegd blijkt namelijk dat de vader van (T. Y.) en de broer van (M.) samen met een tweehonderdtal mensen in maart 2004 bijeen kwamen in de buitenwijken van Nazran om informatie te eisen over hun verdwenen verwanten.”

5.5. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij *“drukt nogmaals zijn weinig vertrouwen uit tegenover manifestaties: verzoeker is de overtuiging toegedaan dat manifestaties vaak uitlopen op niets, vandaar dat hij er niet veel aandacht aan besteedt”*.

5.6. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift bevestigt dat hij geen kennis heeft van de manifestatie, georganiseerd door familieleden voor onder meer een aantal van zijn verdwenen, naar zijn beweringen, gewezen collega's, terwijl dit in redelijkheid van hem mag worden verwacht, indien zijn asielrelaas op de waarheid zou berusten.

Ook deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas aan.

5.7. De motivering van de bestreden beslissing stelt verder:

“Voorts is het niet logisch dat een website anno 2006 nog steeds op uw naam geregistreerd staat, als u reeds vanaf 2005 om die reden vervolgd werd.”

5.8. Verzoeker legt in zijn verzoekschrift uit dat hij van mening is *“dat de website nu overgegaan is in de handen van een andere persoon en dat er nu geen informatie met anti-Russische en anti-Zyazikov informatie meer op vertoond wordt”*.

5.9. Deze uitleg van verzoeker doet niets af aan de terechte opmerking van de Commissaris-generaal sub. 5.7., die eveneens bijdraagt tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

5.10. De motivering vervolgt:

“Daarbij komt nog dat het weinig geloofwaardig is dat u een ex-collega onder uw naam een website laat runnen, terwijl u zijn naam niet eens kende en u al ontslag had genomen omdat de grond onder uw voeten u te heet werd.

Uw verklaringen over zijn woonplaats zijn evenmin consistent: terwijl u er tijdens uw interview in dringend beroep zeker van was dat hij zijn propiska in Grozny had, gezien hij de website om die reden niet op zijn naam kon registreren (cgvs db, p. 9), wist u in december 2005 plots niet meer zeker waar hij woonde (cgvs tg, p. 7).”

5.11. De Raad stelt vast dat verzoeker niet ingaat op dit deel van de motivering van de bestreden beslissing. Ook dit element gaat in tegen de geloofwaardigheid van verzoeker.

5.12. De motivering stelt verder:

“Tenslotte dient opgemerkt te worden dat u geen enkel bewijsstuk aanbracht betreffende de vervolgingsfeiten, de activiteiten van Karabulak Center, uw betrokkenheid daarbij of uw relatie met (M.), (Y.), (G.) en (T.). Dit is des te opmerkelijker, gezien in de media wel bericht werd over de problemen van uw collega's, namelijk (M.), (Y.) en (G.).”

5.13. Verzoeker laat in zijn verzoekschrift gelden dat *“niet over elk voorval wordt in de media gerapporteerd”*.

5.14. De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat in de media wel degelijk werd bericht over de problemen van verzoekers beweerde collega's, namelijk (M.), (Y.) en (G.).

In dit licht keert de afwezigheid van vermelding van verzoekers problemen zich ook tegen zijn geloofwaardigheid.

5.15. De motivering eindigt als volgt:

“De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een paspoort, een rijbewijs, een bewijs van tewerkstelling bij Argo-Service en een internetartikel) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. De eerste drie documenten bevatten enkel gegevens die niet in twijfel werden getrokken en geen verband houden met de vervolgingsfeiten. In het internetartikel worden uw zogezegde collega’s vernoemd, maar staat niets geschreven over u zelf.”

5.16. De Raad merkt op dat aan de eerste drie documenten geen bewijswaarde kan worden gehecht, aangezien het respectievelijk een kopie, een faxkopie en een e-mailuitdraai betreft, waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht, wegens het gemak waarmee dergelijke documenten vervalst kunnen worden door knip- en plakwerk.

De Raad schaaft zich achter de motivering van de bestreden beslissing over het internetartikel dat verzoeker neerlegt, en die verzoeker onbetwist laat.

5.17. In acht genomen wat voorafgaat, hecht de Raad geen geloof aan verzoekers asielrelaas; een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

6.1. Verzoeker stelt in ondergeschikte orde dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c. van de voormelde wet van 15 december 1980.

Hij stelt dat *“De toestand in zijn land van herkomst is namelijk nog steeds niet gestabiliseerd. Hij riskeert zijn leven in geval van terugkeer.”*

6.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen originele stukken bijbrengt waaruit zijn reële individuele verblijfssituatie vóór zijn komst naar België kan worden achterhaald (zie ook sub. 5.16.).

Aldus stelt verzoeker de Raad in de onmogelijkheid na te gaan of hij subsidiaire beschermingsstatus behoeft in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 7 mei 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.